

Макар че на широката общественост е познат най-вече като височинен алпинист, Боян Петров винаги е подчертавал, че е изследовател – зоолог. Завършил е екология в СУ „Св. Климент Охридски“ и от 1998 г. работи в Националния природонаучен музей при БАН. Там попада в среда на прекрасни учители, колеги и приятели като Петър Берон, Христо Делчев, Владимир Бешков, Стоице Андреев и други, черпейки от извора на зоологията и попивайки от атмосферата – сред музейни колекции и експонати. Постепенно задълбочава интересите си, придобива нови знания и умения и развива своята дейност в зоологията и биологията въобще. Когато един ум е програмиран да търси, то няма предели за него. С времето натрупва значителен опит и експертиза. Както самият той пише в книгата си – „Първите седем“, участвал е в над 50 проекта за оценка на биологичното разнообразие в национални и природни паркове, резервати, защитени местности, природни забележителности и зони от екологичната мрежа Natura 2000.

Освен това той е биоспелеолог – изследва видовия състав и разнообразието на организмите в пещерите, техния начин на живот и взаимоотношения. Проучил

БОЯН ПЕТРОВ – ЕДИН ПЛАНЕТАРЕН ЧОВЕК!

*Доц. д-р Данаил Таков,
ИБЕИ – БАН*

Той е ярко съзвездие, събрало в себе си сила, целеустременост, любов към природата, жажда за откривателство, смелост и себеотрицание, и същевременно – скромност, топла усмивка, оптимизъм и готовност да помага във всяка ситуация.

е над 450 пещери и пропасти в България, Албания, Гърция, Македония, Черна гора, Хърватско, Косово, Турция, Китай, откъдето е събрал десетки видове нови за науката животни. Участвал е в експедиции и пътувания в Европа, Азия, Африка, Северна и Южна Америка. Автор е на десетки научни и научнопопулярни статии. В книгата му има цяла глава „Към върховете с епруветки в багажа“, където подробно описва как по пътя към базовия лагер и по маршрута към върха винаги събира животни. Интересите му като зоолог са предимно в изследване на псевдоскорпионите и паякообразните, но при експедициите си събира всякакви животински видове. Освен това той активно изучава земноводни, влечуги и прилепи. При изквачванията си често е намирал животни в близост до лишеи, мъхове и

купчинки с почва, където се образува своеобразен „оазис“ сред каменно-ледените пустини. Усилията, нужни да събираш такива организми на високи надморски височини, са много повече и съответно задоволството е огромно, споделя той в книгата си. Повечето от алпинистите трудно биха забелязали редица детайли и процеси от обкръжаващата ги среда, докато за учения умениято да „вижда“ е основно качество в работата. Дребните животни често не се виждат от алпинистите, пише той, но в повечето случаи те са нови за науката видове, които за първи път ще получат име и ще бъдат описани. След което резултатите, вече публикувани в специализирани научни списания, издигат реномето на България и приносът ѝ за изследването на планетата Земя. А приносът на Боян е огромен и тепърва ще

бъде анализиран и систематизиран в своята цялост. Широкият спектър от биологични области, в които бе ангажиран и изявен, показва безграничната отдаденост на науката и изследователската дейност, превърнали се в негова житейска кауза.

През годините съдбата му донесе редица изпитания в личен план (дори повече, отколкото на много други хора), сякаш за да провери волята му до краен предел и той се доказва, превъзможвайки препятствията с характер и постоянство. Значителното наследство, което завеща на всички нас – зоолози, спелеолози, еколози, ботаници, естествоизпитатели, любители – природозащитници, задължава да го съхраним и умножаваме, продължавайки по този начин делото му.

Лично за мен Боян остава вечен забързаният, усмихнат и деликатен колега. Искрата в погледа му, дори само разминаването с него по коридорите на музея – вълнува, зарежда, окрилява!

Използвани са пасажите от книгата на Боян Петров – „Първите седем“. За неговите приноси в науката и алпинизма може да видите в интернет на адрес: <https://www.youtube.com/watch?v=Os86DhI9GxY>.